II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 17ης Δεκεμβρίου 1986

που απαγορεύει ενίσχυση υπό μορφή επιδότησης για την πώληση ζωοτροφών που χορηγείται στην περιοχή Abruzzes

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(87/417/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1117/78 του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 1978 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1985/86 [2], και ιδίως το άρθρο 9, καθώς και τις αντίστοιχες διατάξεις των άλλων κανονισμών για την κοινή οργάνωση των αγορών στους τομείς των γεωργικών προϊόντων,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους [3], σύμφωνα με το άρθρο 93 της συνθήκης, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας ότι:

1

Με την επιστολή της της 17ης Ιουνίου 1985, η ιταλική κυβέρνηση κοινοποίησε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 παράγραφος 3 της συνθήκης το νόμο αριθ. 25 της περιοχής Abruzzes της 11ης Απριλίου 1985 περί των τελευταίων τροποποιήσεων του περιφερειακού νόμου αριθ. 31 της 3ης Ιουνίου 1982. Ο νόμος αυτός τροποποιεί κυρίως το κείμενο του άρθρου 66 του περιφερειακού νόμου αριθ. 31/82 της 3ης Ιουνίου 1982, που τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε από τους περιφερειακούς νόμους αριθ. 7/83 της 25ης Ιανουαρίου 1983 και αριθ. 66/83 της 15ης Σεπτεμβρίου 1983.

Η διάταξη αυτή προέβλεπε — με σκοπό την ανάληψη πειραματικής δράσης για την καλύτερη αξιοποίηση εκ μέρους των γεωργών κατά τρόπο μόνιμο των εκτάσεων παραγωγής χορτονομής των εκμεταλλεύσεών τους στην εν λόγω περιοχή — τη χορήγηση φθινουσών και χρονικά περιορισμένων ενισχύσεων για την πώληση ζωοτροφών στους εκτροφείς της περιοχής, που παρασκευάζονται από χορτονομές της περιοχής αυτής. Η χορηγηθείσα ενίσχυση από την περιοχή περιλάμβανε:

— επιδοτήσεις μέχρι 10 % της αξίας στην αγορά για κάθε μονάδα παραχθείσας χορτονομής και

— επιδοτήσεις μέχρι 20 % της ίδιας αξίας για τους γεωργούς των ορεινών ή μειονεκτικών περιοχών.

Εξάλλου, οι παραγωγοί γεωργικών προϊόντων της περιοχής έπρεπε να συμμετέχουν κατά 80 % τουλάχιστον στην κυριότητα και τη διαχείριση των εγκαταστάσεων παραγωγής ζωοτροφών της περιοχής. Οι εγκαταστάσεις αυτές έπρεπε να χρησιμοποιούν αποκλειστικά και, υπό ορισμένους όρους, κατά τρόπο προτιμησιακό τις χορτονομές της περιφέρειας.

Η ενίσχυση αυτή, δεδομένου ότι αποσκοπούσε στη διάδοση των γεωργικών δεδομένων, θεωρήθηκε ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά — βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης — για την περίοδο 1982-1985. Η Επιτροπή ενημέρωσε σχετικά την ιταλική κυβέρνηση με επιστολή της 4ης Νοεμβρίου 1982.

Το άρθρο 1 του νόμου αριθ. 25/85 τροποποίησε το άρθρο 66 του τροποποιημένου και συμπληρωμένου νόμου αριθ. 31/82, προβλέποντας εγκαταστάσεις των συνεταιρισμών μπορούν στο εξής να χρησιμοποιούν τις διαθέσιμες χορτονομές της περιοχής χωρίς να υποχρεούνται να τις χρησιμοποιούν κατ' αποκλειστικότητα ή προτεραιότητα. Εξάλλου, το άρθρο 3 του ίδιου νόμου παρέτεινε την ισχύ του καθεστώτος ενισχύσεων για τα έτη 1986 και 1987.

(1) ΕΕ αριθ. L 142 της 30. 5. 1978, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 171 της 28. 6. 1986, σ. 4.
(3) ΕΕ αριθ. C 84 της 12. 4. 1986, σ. 4.

II

Μετά από εξέταση του νόμου αριθ. 25/85 η Επιτροπή πληροφόρησε την ιταλική κυβέρνηση — με επιστολή της 19ης Φεβρουαρίου ότι μεταξύ άλλων κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης όσον αφορά το εν λόγω μέτρο.

Η Επιτροπή ανέφερε στην ιταλική κυβέρνηση ότι η περίοδος διάδοσης των γεωργικών δεδομένων που είχε ληφθεί υπόψη το 1982 παρήλθε και ότι κατά την περίοδο 1982-1985 τόσο σε επίπεδο παραγωγής χορτονομής όσο και σε επίπεδο παραγωγής ζωοτροφών διαπιστώθηκε αύξηση στην εν λόγω περιοχή· φαίνεται λοιπόν ότι η δράση για τη διάδοση των γεωργικών δεδομένων εξεπλήρωσε το στόχο της. Η Επιτροπή θεώρησε ότι, εξάλλου, δεν δικαιολογείται παράταση της περιόδου αυτής κατά δύο έτη, δεδομένου ότι φαίνεται ότι οι ανάγκες, όσον αφορά τις ζωοτροφές στην περιοχή αυτή, αποτελούν επαρκές στοιχείο για την προώθηση της παραγωγής βασικών προϊόντων χορτονομής. Η Επιτροπή υπογράμμισε εξάλλου, ότι λόγω της κατάστασης αυτής οι περιφερειακές αρχές αναγκάστηκαν να τροποποιήσουν τα κριτήρια του άρθρου 66 του νόμου αριθ. 31/82 υπό την έννοια ότι ο συνεταιρισμός που ελάμβανε την ενίσχυση δεν υποχρεωνόταν πλέον να αγοράζει αποκλειστικά και κατά προτεραιότητα τις πρώτες ύλες αυτές στην περιοχή για να ενισχυθεί η τοπική παραγωγή χορτονομής.

Υπό το πρίσμα των εκτιμήσεων αυτών, η Επιτροπή θεώρησε ότι η συνέχιση της χορήγησης της ενίσχυσης για την αγορά ζωοτροφών δεν θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο παρέκκλισης από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, δεδομένου ότι η ενίσχυση έχει τα χαρακτηριστικά ενίσχυσης λειτουργίας χωρίς μακροχρόνιες επιπτώσεις στην ανάπτυξη του αντίστοιχου τομέα.

Η Επιτροπή κάλεσε συνεπώς, την ιταλική κυβέρνηση, τα άλλα κράτη μέλη καθώς και τους άλλους ενδιαφερόμενους εκτός των κρατών μελών, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και παρέλαβε τις παρατηρήσεις αυτές.

III

Με επιστολή της 13ης Μαΐου 1986, η ιταλική κυβέρνηση απήντησε στην επιστολή της Επιτροπής της 19ης Φεβρουαρίου 1986 υπογραμμίζοντας ιδιαίτερα ότι:

— το εν λόγω μέτρο εφαρμόστηκε επί τρία χρόνια κατά τρόπο φθίνοντα,

— η περιοχή Abruzzes προσπάθησε να διατηρήσει το χαρακτήρα πειραματικής δράσης,

— η έναρξη της δράσης αυτής καθυστέρησε πολύ και, ως εκ τούτου, άρχισε να αποδίδει καρπούς μόνο κατά τα τέλη του 1985, και

— για το 1986 και το 1987, ήταν αναγκαία η συνέχιση της εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων.

IV

1. Οι ιταλικές αρχές δεν τήρησαν την υποχρέωση που υπέχουν βάσει του άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης δεδομένου ότι καταρχήν δεν κοινοποίησαν το νόμο αριθ. 25/85 υπό μορφή σχεδίου και κατά δεύτερο λόγο επειδή έθεσαν αυτόν σε ισχύ πριν αποφανθεί σχετικά η Επιτροπή.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 66 του τροποποιημένου και συμπληρωμένου νόμου αριθ. 31/82 προέβλεπαν την παρέμβαση της περιοχής κατά τα έτη 1982-1985, για την ανάληψη πειραματικής δράσης που αποσκοπούσε στην καλύτερη αξιοποίηση εκ μέρους των γεωργών κατά τρόπο διαρκή των εκτάσεων των εκμεταλλεύσεών τους για την παραγωγή χορτονομής στην περιοχή Abruzzes. Για το σκοπό αυτό, προβλέφθηκε η χορήγηση φθινουσών και χρονικά περιορισμένων ενισχύσεων για την πώληση ζωοτροφών στους εκτροφείς των συνεταιρισμών παραγωγής ζωοτροφών, που παρασκευάζονται από χορτονομές της περιοχής.

Η Επιτροπή στις 4 Νοεμβρίου 1982 διατύπωσε ευνοϊκή γνώμη όσον αφορά την παρέμβαση αυτή, λαμβάνοντας υπόψη το χαρακτήρα της πειραματικής δράσης, που ήταν χρονικά περιορισμένη και με ποσό φθίνον.

Οι τροποποιήσεις του νόμου αριθ. 25/85 της 11ης Απριλίου 1985 συνίστανται στην κατάργηση, στο άρθρο 66, της υποχρέωσης που υπέχουν οι συνεταιρισμοί παραγωγής ζωοτροφών όσον αφορά την αγορά χορτονομής της περιοχής κατ' αποκλειστικότητα και, υπό ορισμένους όρους, κατά προτεραιότητα καθώς και όσον αφορά την παράβαση του καθεστώτος αυτού για τα έτη 1986 και 1987, στερούν το μέτρο αυτό από τα χαρακτηριστικά της πειραματικής δράσης. Εξάλλου, η ενίσχυση αυτή έχει ήδη εφαρμοστεί επί τέσσερα χρόνια, από το 1982 έως το 1985, και προκάλεσε κατά τη χρονική αυτή περίοδο αύξηση του επιπέδου παραγωγής χορτονομής καθώς και του επιπέδου παραγωγής ζωοτροφών. Πράγματι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που είχαν παράσχει οι ιταλικές αρχές, οι ποσότητες χορτονομής των παραγωγών που ήσαν μέλη των συνεταιρισμών, που είχαν δοθεί για μεταποίηση ανήλθαν το 1983 σε περίπου 119 000 εκατόκιλα και το 1986 σε περίπου 245 000 εκατόκιλα, ενώ η παραγωγή ζωοτροφών ανήλθε το 1983 σε 521 000 εκατόκιλα περίπου και το 1986 σε 1 000 000 εκατόκιλα περίπου.

Εξάλλου, η τροποποίηση του άρθρου 66 που περιλάμβανε την κατάργηση της ρήτρας αποκλειστικής αγοράς χορτονομής της περιοχής οδηγεί επίσης στη διαπίστωση ότι η ενίσχυση την στιγμή αυτή εξυπηρετεί τους ίδιους στόχους όπως κατά το παρελθόν.

3. Το μέτρο αυτό αποτελεί, συνεπώς, ενίσχυση λειτουργίας υπέρ των εκτροφέων της περιοχής που μπορούν να αγοράζουν, λόγω της επιδότησης αυτής, ζωοτροφές σε ευνοϊκότερες τιμές από αυτές που θα ίσχυαν χωρίς την παρέμβαση αυτή. Η ενίσχυση νοθεύει λοιπόν τον ανταγωνισμό μεταξύ των εκτροφέων της περιοχής Abruzzes και των εκτροφέων των άλλων κρατών μελών.

Επιπλέον, η μείωση του κόστους παραγωγής, που κατέστη δυνατή λόγω της ενίσχυσης αυτής και συνεπώς η μείωση των τιμών πώλησης, δημιουργεί νέες δυνατότητες διάθεσης ή τουλάχιστον τη διατήρηση των παλαιών, πράγμα που προωθεί τους εκτροφείς της περιοχής Abruzzes να αυξήσουν τις παραγόμενες ποσότητες· αυτό θα τους επιτρέψει, αφενός, να μειώσουν — λόγω μεταξύ άλλων των οικονομιών κλίμακας — τις τιμές κόστους και, αφετέρου να αυξήσουν την ανταγωνιστικότητά τους στις ιταλικές αγορές και στις αγορές των άλλων κρατών μελών.

Για το λόγο αυτό, η ενίσχυση — οι επιπτώσεις της οποίας συνδέονται άμεσα με τις ποσότητες που παρήχθησαν και πωλήθηκαν στους εκτροφείς ζωοτροφών — θέτει τους παραγωγούς της περιοχής Abruzzes σε ευνοϊκότερη, από άποψη ανταγωνισμού, θέση στην ιταλική και κοινοτική αγορά. Πράγματι, στην περίπτωση κατά την οποία οι εκτροφείς ζώων δεν μπορούσαν να πωλούν όλη την παραγωγή τους στις εθνικές αγορές θα τη διοχέτευαν στις αγορές των άλλων κρατών μελών όπου θα προσέφεραν τιμές πώλησης χαμηλότερες από αυτές που ίσχυαν χωρίς την χορήγηση της ενίσχυσης αυτής. Αρκεί να αναφερθεί ότι μείωση ύψους 20 % των τιμών των ζωοτροφών αντιπροσωπεύει σε επίπεδο τιμών ζωικών προϊόντων, π.χ. στον κτηνοτροφικό τομέα, μείωση που μπορεί να ανέλθει σε περίπου 10 έως 15 % του κόστους παραγωγής. Πράγματι, το κόστος για τροφές στον πτηνοτροφικό τομέα αντιπροσωπεύει περίπου 80 % του κόστους παραγωγής ζωοτροφών. Συνεπώς, μια ενίσχυση που μειώνει τις επιπτώσεις συνεπάγεται σημαντικό οικονομικό πλεονέκτημα σε πλεονασματικές αγορές, όπως η αγορά ζωικών προϊόντων.

Για τους λόγους αυτούς, η ενίσχυση μπορεί να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, δεδομένου ότι οι εκτροφείς ενθαρρύνθηκαν να αυξήσουν την παραγωγή τους λόγω της μείωσης του κόστους παραγωγής.

4. Στην περίπτωση κατά την οποία η παρέμβαση αυτή δεν θα είχε επιπτώσεις μόνο για τους εκτροφείς, η εν λόγω επιδότηση θα αποτελούσε επίσης ενίσχυση λειτουργίας των επιχειρήσεων που παρασκευάζουν ζωοτροφές. Οι επιχειρήσεις αυτές, λαμβάνοντας ενίσχυση που υπολογίζεται σε σχέση με τις μονάδες παραχθείσας και πωληθείσας χοτρονομής, αυξάνουν την παραγωγή τους για να επωφεληθούν από τα πλεονεκτήματα που προκύπτουν από τις οικονομίες κλίμακας. Η αύξηση αυτή των μονάδων ζωοτροφών που παράγονται στην περιοχή Abruzzes μειώνει τις εισαγωγές των προϊόντων αυτών από άλλα κράτη μέλη. Πράγματι, το 1985 οι εισαγωγές αυτές είχαν ανέλθει σε περίπου 320 000 τόνους, πράγμα που αντιστοιχεί σε 3,2 % περίπου της συνολικής ιταλικής παραγωγής ζωοτροφών. Ακόμα και στην περίπτωση αυτή, λοιπόν το εν λόγω μέτρο νοθεύει τον ανταγωνισμό μεταξύ των παραγωγών ζωοτροφών της περιοχής Abruzzes και των παραγωγών των άλλων κρατών μελών και επηρεάζει τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

5. Τα εν λόγω μέτρα πληρούν συνεπώς τα κριτήρια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης· η διάταξη αυτή προβλέπει ότι κατ' αρχήν δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις που πληρούν τα κριτήρια που αναφέρει.

6. Οι παρεκκλίσεις από την εν λόγω αρχή που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 δεν εφαρμόζονται προφανώς στις σχετικές ενισχύσεις. Αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου καθορίζουν τους στόχους που εξυπηρετούν το κοινοτικό συμφέρον και όχι μόνο το συμφέρον των επί μέρους τομέων της εθνικής οικονομίας. Οι παρεκκλίσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά κυρίως κατά την εξέταση κάθε προγράμματος ενισχύσεων κατά περιφέρεια ή κατά τομέα.

Οι παρεκκλίσεις μπορούν ειδικότερα να χορηγούνται μόνο σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η Επιτροπή ορίζει ότι η ενίσχυση είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός από τους στόχους που αναφέρονται στις διατάξεις αυτές. Οι παρεκκλίσεις όσον αφορά τις ενισχύσεις που δεν παρέχουν τέτοιου είδους αντιστάθμισμα θα οδηγούσαν σε επηρεασμό των διακοινοτικών συναλλαγών και σε αδικαιολόγητη από άποψη κοινοτικού συμφέροντος νόθευση του ανταγωνισμού και ταυτόχρονα, σε αδικαιολόγητα πλεονεκτήματα για ορισμένα κράτη μέλη.

Στην προκειμένη περίπτωση, από την εξέταση των εν λόγω ενισχύσεων δεν διαπιστώνεται ύπαρξη τέτοιου είδους αντισταθμίσματος. Πράγματι, η ιταλική κυβέρνηση δεν μπόρεσε να προβάλει, ούτε η Επιτροπή να ανακαλύψει οποιαδήποτε δικαιολογία βάσει της οποίας η εν λόγω ενίσχυση θα ήταν δυνατό να θεωρηθεί ότι πληροί τους όρους για την εφαρμογή μιας από τις παρεκκλίσεις του άρθρου 29 παράγραφος 3 της συνθήκης.

Δεν πρόκειται για μέτρα που αποσκοπούν στην προώθηση της εφαρμογής ενός σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφερόντος σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) δεδομένου ότι, λόγω των επιπτώσεων που θα μπορούσαν να έχουν στις συναλλαγές, οι ενισχύσεις αυτές αντιβαίνουν στο κοινό συμφέρον.

Το μέτρο έχει ήδη εφαρμοστεί επί τέσσερα χρόνια από το 1982 έως το 1985, και έχει εκπληρώσει το στόχο της διάδοσης των γεωργικών δεδομένων που έθεσε η Επιτροπή το 1982, οδηγώντας σε αύξηση του επιπέδου παραγωγής χορτονομής καθώς και του επιπέδου παραγωγής ζωοτροφών.

Για το λόγο αυτό, δεν δικαιολογείται παράταση του μέτρου μέχρι το τέλος του 1987, δεδομένου ότι το μέτρο αυτό, παύοντας να αποτελεί ενίσχυση για τη διάδοση των γεωργικών δεδομένων, θεωρείται στο εξής ως απλή ενίσχυση λειτουργίας που δεν μπορεί πλέον να βελτιώνει κατά τρόπο διαρκή τις συνθήκες υπό τις οποίες λειτουργούν οι επιχειρήσεις.

Συνεπώς, η ενίσχυση που πρέπει να θεωρηθεί ως ενίσχυση λειτουργίας για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις αντιστοιχεί σε τύπο ενισχύσεων στον οποίο η Επιτροπή, κατ' αρχήν αντιτίθεται, δεδομένου ότι η χορήγησή τους δεν ανταποκρίνεται στους όρους εφαρμογής μίας από τις παρεκκλίσεις της του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ).

Η εν λόγω ενίσχυση δεν πληροί, συνεπώς, τους απαραίτητους όρους για την εφαρμογή των παρεκκλίσεων του άρθρου 92 της συνθήκης και πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά· οι ιταλικές αρχές πρέπει να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε η ενίσχυση αυτή να μη χορηγηθεί και να καταργηθούν οι διατάξεις των άρθρων 1 και 3 του περιφερειακού νόμου αριθ. 25 της 11ης Απριλίου 1985 για την εν λόγω ενίσχυση το αργότερο ργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου 1987, δεδομένου ότι η προθεσμία αυτή επιτρέπει στις ιταλικές αρχές να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα.

Η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει τις ενέργειες στις οποίες ενδέχεται να προβεί η Επιτροπή όσον αφορά την επιστροφή της ανωτέρω ενίσχυσης καθώς και τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, εάν διαπιστωθεί ότι η ενίσχυση χορηγήθηκε πριν από το πέρας της διαδικασίας εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Η ενίσχυση υπό μορφή επιδοτήσεων 10 % και 20 % της αξίας της μονάδας χορτονομής που προβλέπεται για τα έτη 1986 και 1987 στο άρθρο 66 του νόμου της περιοχής Abruzzes αριθ. 31 της 3ης Ιουνίου 1985, νόμου - πλαισίου για την ανάπτυξη της γεωργίας της περιοχής Abruzzes για τα έτη 1982-1985 που τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τους περιφερειακούς νόμους αριθ. 7/83 της 25ης Ιανουαρίου 1983 και αριθ. 66/83 της 15ης Σεπτεμβρίου 1983, όπως προκύπτει από τις τροποποιήσεις που εισήγαγαν τα άρθρα 1 και 3 του περιφερειακού νόμου αριθ. 25 της 11ης Απριλίου 1985, δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 92 της συνθήκης.

2. Η ενίσχυση αυτή δεν μπορεί να χορηγηθεί και οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 1 και 3 του νόμου αριθ. 25 της 11ης Απριλίου 1985 πρέπει να καταργηθούν το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου 1987.

3. Η ιταλική κυβέρνηση ενημερώνει την Επιτροπή, σε προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει προς συμμόρφωσή της με αυτή.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 17 Δεκεμβρίου 1986.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Αντιπρόεδρος